

Пригоди барона Мюнхаузена (скорочено)

Рудольф Еріх Распе

*Рудольф Еріх Распе
Пригоди барона Мюнхгаузена*

*Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

НАЙПРАВДИВІША ЛЮДИНА НА ЗЕМЛІ

Барон Мюнхгаузен – маленький дідок із довгим носом. Він сидить біля каміна й розкажує про свої пригоди: як літав на Місяць, як жив серед триногих людей, як його проковтнула велетенська рибина, як у нього відірвалася голова. Одного разу якийсь проїжджий сказав, що все це вигадки, але дідок відповів, що графи, барони, князі й султани – його друзі, завжди казали, що він найправдивіша людина на землі. Усі зареготалися, а Мюнхгаузен розповів, як на голові в оленя виросла вишня з соковитими ягодами.

ЧАСТИНА ПЕРША

КІНЬ НА ДЗВІНИЦІ

Взимку Мюнхгаузен виїхав до Росії верхи на коні. Коли вони дуже втомилися і хотіли спати, а довкола було лиш поле, то вклялися у сніг. Коня барон прив'язав до якогось маленького стовпчика.

Прокинувшись, Мюнхгаузен побачив, що лежить не в полі, а в якомусь містечку, а згори почулося іржання. Кінь висів на вершку дзвіниці, прив'язаний просто до хреста. Мюнхгаузен відразу збагнув, у чому річ: учора ввечері все це містечко, з усіма людьми й будинками, було геть-чисто заметене снігом, з-під нього стирчав тільки вершечок хреста, до якого і був припнутий кінь. А вночі почалася велика відлига, сніг розтав, і Мюнхгаузен незчувся, як опустився на землю. Щоб звільнити коня, Барон взяв пістолет і влучив у вуздечку. Вуздечка – навпіл. Кінь швидко спустився, і вони поїхали далі.

ВОВК, ЗАПРЯЖЕНИЙ У САНИ

Але взимку верхи на коні незручно, куди краще їхати саньми. Мюнхгаузен купив собі добрячі сани і швидко подався м'яким снігом. Та в лісі на коня напав вовк. В одну мить задня частина коня зникла в неситій вовчій пащі. Передня частина з болю й жаху все бігла вперед. Вовк в'їдався в коня все глибше й глибше. Барон вхопив батіг і, не гаючи й хвилини, заходився шмагати ним ненажерливого звіра. Він завив і рвонувся вперед. Передня частина коня, якої ще не з'їв вовк, випала з упряжі в сніг, і вовк опинився на його місці – в голоблях і кінській збруї! Барон шмагав і шмагав його що

було сили. Так вони за дві-три години в'їхали чвалом у Петербург.

ІСКРИ З ОЧЕЙ

У Петербурзі Мюнхгаузену велося добре. Він часто ходив на полювання. Якось вранці з вікна свого помешкання він угледів на ставку багато качок. Миттю вхопив рушницю і стрімголов вибіг із будинку. Але зопалу, збігаючи по східцях, вдарився головою об двері, та так, що з очей посипалися іскри. Барон прибіг на ставок, та виявив, що в рушниці нема кременя. Бігти додому не було часу. Та барон що сили мав ударив себе кулаком у праве око. Із ока, звичайно, так і сипонули іскри, і порох одразу спалахнув. Одним пострілом Мюнхгаузен убив десять чудових качок.

ДИВОВИЖНЕ ПОЛЮВАННЯ

Якось він пробув на полюванні цілий день і надвечір натрапив у глухому лісі на чимале озеро, яке аж кишіло дикими качками. Куль уже не було, а так хотілося почастувати дичиною компанію приятелів. У мисливській торбі барон знайшов шматочок сала і прив'язав до довгого тонкого мотузка. Потім кинув у воду. Одна качка ковтнула сало. Але сало слизьке і, швидко пройшовши крізь качку, вискакує в неї позаду! Тоді до сала підпливає друга качка, і з нею діється те саме. Таким чином Мюнхгаузен зловив цілий табун качок. Нести їх було важко, але качки знялися в повітря й підняли Мюнхгаузена до хмар. Він зробив кермо із свого сюртука і, правуючи качками, швидко полетів додому. а щоб спуститися вниз, він скрутив кільком качкам голови. Барон потрапив якраз у димар своєї власної кухні! На щастя, кухар ще не встиг у ній розпалити.

КУРІПКИ НА ШОМПОЛІ

Якось барон одним пострілом підстрелив сімох куріпок.

Він повертався з полювання, вистрілявши усі свої кулі. Нараз у нього з-під ніг випурхнуло сім куріпок. Тоді він арядив рушницю звичайнісіньким шомполем, себто залізною круглою паличкою, якою прочищають рушницю! Шомпол пронизав одразу всіх сімох. Барон підняв їх і здивовано побачив, що вони смажені. Шомпол дуже нагрівся від пострілу, і куріпки, нанизавшись на нього, не могли не засмажитись. Мюнхгаузен сів на траву і тут-таки усмак пообідав.

ЛИСИЦЯ НА ГОЛЦІ

Одного разу в російському дрімучому лісі йому трапилась чорно-бура лисиця. Шкура цієї лисиці була така гарна, що йому стало шкода псувати її кулею чи шротом. Мюнхгаузен вийняв кулю з рушниці і, зарядивши її довгою шевською голкою, вистрелив у цю лисицю, а що лисиця стояла під деревом, голка міцно пришпилила її хвіст до стовбура. Барон підійшов до лисиці і почав стьобати її нагаєм. Тоді лисиця вискочила із своєї шкури і втекла голісінька. А шкура дісталась барону ціла, не попсована ні кулею, ні шротом.

СЛІПА СВИНЯ

Якось у лісі барон побачив дике порося, за яким йшла превелика свиня. Він вистрелив, але, на жаль, схибив. Куля пролетіла якраз між поросям і свинею. Порося завищало і шаснуло в ліс, а свиня стала на місці як укопана. Вона була сліпа і не

бачила дороги. А гуляла лісом, лише тримаючись за хвостик свого поросяти, та куля відірвала цей хвостик. Тут барон схопив цей хвостик і повів свиню до себе на кухню.

ЯК Я СПІЙМАВ КАБАНА

Іншим разом Мюнхгаузену трапився в лісі дикий кабан. Упоратися з ним було далеко важче. У барона навіть рушниці не було з собою. Він кинувся тікати і сховався за дуб. Кабан з розгону налетів на дуб, і його ікла так глибоко загналися в стовбур, що він не міг витягти їх звідти. Мюнхгаузен зв'язав його доброю вірьовкою і, завдавши на віз, урочисто повіз до себе додому.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ОЛЕНЬ

Ішов якимось барон лісом і ласував солодкими соковитими вишнями, які купив по дорозі. І враз просто перед ним – олень. Барон зарядив рушницю замість кулі кісточкою з вишні. Кісточка влучила в лоб оленя, але не вбила його, і олень втік.

Через рік на барона у лісі вискочив розкішний олень, у якого між рогами росла висока гілляста вишня! Дерево це виросло з тієї маленької кісточки. Цього разу Мюнхгаузену не бракувало набоїв. Він вбив оленя і відразу дістав і печеню, і компот з вишень.

ВОВК НАВИВОРІТ

Якось у лісі на барона накинувся вовк. Та рішучий, кмітливий і хоробрий Мюнхгаузен застромив кулака вовкові в пащу, захопив його нутрощі, добре шарпнув – і вивернув вовка, як рукавицю, навиворіт! Мертвий вовк упав до його ніг. З його шкури барон пошив прекрасну теплу куртку.

СКАЖЕНА ШУБА

Одного разу погнався за Мюнхгаузенем скажений собака. На плечах у барона була важка шуба, яка заважала бігти. Він скинув її на бігу, вскочив у будинок і причинив за собою двері. Шуба так і лишилася на вулиці. Скажений пес кинувся на неї і почав люто її кусати. Слуга вискочив з будинку, схопив шубу і повісив її у шафі. Наступного ранку шуба сказала: весь одяг у шафі був подертий на клапті! Мюнхгаузен схопив пістолет і вистрелив. Скажена шуба вмиль угамувалася і відтоді вже нікого не кусала.

ВОСЬМИНОГИЙ ЗАЄЦЬ

Чимало дивовижних пригод трапилося з бароном в Росії. Якось він гнався за незвичайним зайцем два дні. Третього дня йому таки пощастило підстрелити цього клятого зайця. Тоді Мюнхгаузен побачив, що крім звичайних ніг, у зайця були ще й запасні. У нього було чотири ноги на животі і чотири на спині! Виявляється, коли нижні ноги в нього стомлювались, він перевертався на спину, голі черева, і далі біг на запасних ногах.

ЧАРІВНА КУРТКА

Доганяючи восьминогого зайця, баронова вірна собака так стомилася, що впала на землю і за годину померла. Щоб зберегти пам'ять про свою улюбленицю, Мюнхгаузен наказав пошити з її шкури мисливську куртку.

Відтоді йому вже не потрібні були ні рушниця, ні собаки. Щоразу, коли він бував в лісі, куртка так і тягла туди, де сховався вовк чи заєць. Також від куртки одривалися

гудзики і, мов куля, летіли просто у звіра.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

КІНЬ НА СТОЛІ

Було це в Литві. Мюнхгаузен гостював у приятеля, який страх любив коней. І ось він показував коней, і один раптом зірвався, збив з ніг чотирьох конюхів і помчав двором, як навіжений. Усі з переляку розбіглися. Але барон не розгубився, бо змалечку вмів загнущувати найдикіших коней. Він миттю скочив коневі на спину і враз приборкав його. З тріумфом об'їхав він увесь двір, і раптом Мюнхгаузену закортіло показати свою вправність дамам, що сиділи за чайним столом. Він змусив коня вискочити на чайний стіл і спритно прогарцювати серед чарок і чашок.

Приятель подарував цього чудового коня барону. Мюнхгаузен відразу помчав на коні в напрямі Туреччини, де саме точилися жорстокі бої.

ПІВ КОНЯ

Якось після гарячої битви з турками захопили вони ворожу фортецю. Мюнхгаузен перший удерся в неї і, прогнавши з фортеці всіх турків, під'їхав до колодязя – напоїти розпаленого коня. Кінь пив і ніяк не міг напиться. Виявилось, що вся задня половина коня була геть відрізана і вода, яку він пив, вільно виливалася позаду. Ось що сталося: коли барон помчав за ворогами і вдерся у браму ворожої фортеці, турки саме в ту мить зачинили браму і відтяли задню половину коня. Мюнхгаузен мерщій послав по військового лікаря, і він, не довго думаючи, зшив обидві половини лавровими прутиками, бо ниток у нього не було. Обидві половини чудово зрослися, а лаврові прутики пустили коріння в тіло коня, і через місяць над сідлом заплелася альтанка з лаврового гілля.

ВЕРХИ НА ЯДРІ

Якось вони облягали якесь турецьке місто, і треба було командирові довідатись, чи багато у тому місті гармат. Мюнхгаузен наважився крадькома пройти у ворожий табір.

Він став біля велетенської гармати, що обстрілювала турецьке місто, і, коли з гармати вилетіло ядро, скочив на нього верхи і хвацько помчав уперед. Дорогою Мюнхгаузен вирішив повертатися, поки не пізно. У цю мить повз нього пролетіло зустрічне ядро, що його пустили турки. Барон пересів на нього і полетів назад. Звісно, під час польоту він ретельно перелічив усі турецькі гармати.

ЗА ВОЛОССЯ

Якось, рятуючись від турків, Мюнхгаузен спробував перескочити болото верхи на коні. Але кінь не доскочив до берега, і вони з розгону шубовснули у рідке багно і почали тонути. Ось уже голова барона почала пірнати в болото, і звідти стирчить лише кіска його перуки. Тоді барон вхопив себе за цю кіску і щосили смикнув догори. Так він врятував себе і свого коня.

БДЖОЛИНИЙ ПАСТУХ ТА ВЕДМЕДІ

Та якось барон потрапив у полон до турків і його продали в рабство. Мюнхгаузена

призначили пасти бджіл. Щоранку він мусив виганяти султанових бджіл на моріжок і пасти їх цілий день, а ввечері знов заганяти у вулики. Якось він помітив, що однієї бджоли не вистачає. Виявилося, що на неї напали два величезні ведмеді. Барон мав лиш маленьку срібну сокирку, тож кинув її у ведмедів. Звірі кинулись тікати, і бджілку було врятовано. Та барон кинув сокирку так, що вона залетіла на Місяць. Тепер він думав, де взяти таку довгу драбину, щоб дістатися аж на Місяць?

ПЕРША ПОДОРОЖ НА МІСЯЦЬ

Турецькі боби часом виростали дуже довгі, тож Мюнхгаузен посадив у землю один такий біб, і він одразу ж почав рости. Він ріс усе вище й вище і незабаром дотягся до Місяця! За годину барон опинився на Місяці і знайшов свою сокирку на купі гнилої соломи. Він хотів уже повертатися, та сонце висушило бобову стеблину, і вона розсипалася на друзки! Барон зсукав з соломи мотузок і почав спускатися по ньому.

Та ось мотузок скінчився, і він повис у повітрі. Тоді він схопив сокирку і, міцно взявшись за нижній кінець мотузка, відрубав його верхній кінець і прив'язав до нижнього. Це дало змогу спуститися нижче до Землі. Коли до Землі лишалось яких три-чотири милі, мотузок урвався. Барон гримнувся на землю так, що пробив яму завглибшки щонайменше з пів милі. Щоб вибратися з ями, довелося викопати нігтями східці.

ПОКАРАНА ЖАДІБНІСТЬ

Після подорожі на Місяць Мюнхгаузен винайшов зручніший спосіб рятувати своїх бджілок від ведмедів. Увечері він змастив медом голоблю на возі і заховався неподалік. Як тільки смеркло, до воза підкрався величезний ведмідь і почав жадібно злизувати мед з голоблі. Ненажера так допався до цих ласощів, що й не помітив, як голобля увійшла йому в горлянку, а потім у шлунок і нарешті вилізла у нього ззаду. Тоді барон забив у голоблю позаду ведмедя товстий і довгий цвях. Так він й залишив його до ранку. Уранці побачити ведмедя прийшов сам турецький султан.

КОНІ ПІД ПАХВАМИ, КАРЕТА НА ПЛЕЧАХ

Незабаром турки пустили його на волю і разом з іншими полоненими вирядили назад до Петербурга. Але барон подався на батьківщину. Дорога була вузька, обабіч тяглися паркани. Мюнхгаузен наказав своєму візникові просурмити в ріжок, щоб зустрічні екіпажі подождали, поки вони проїдуть, бо на такій вузькій дорозі вони б не розминулися. Ріжок чомусь не видавав звуків, а назустріч уже їхав великий екіпаж. Довелось барону вилізти з карети, випрягти коней, завдати карету собі на плечі і перескочити через паркан. Коней він взяв собі попід пахви і переніс до карети.

ВІДТАЛІ ЗВУКИ

Стало зрозуміло, чому ріжок не видавав звуків: він просто замерз на морозі, а в теплі знову заграє.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЧАСТИНА ДРУГА

БУРЯ

Якось Мюнхгаузен плів до Індії на великому кораблі і знялась велика буря. Вона була такої сили, що вирвала на якомусь острові кілька тисяч дерев. Згодом дерева повернулися на місце, але одне, на якому сиділи бідний селянин з дружиною, не повернулося. На дерево вони полізли, бо хотіли нарвати огірків. Коли буря вщухла, дерево почало спускатися на землю. Селянин і селянка були, як на лихо, дуже гладкі, вони пережили його набік своєю вагою, і дерево впало не туди, де росло, а осторонь, та ще й налетіло на тамтешнього короля і роздушило його. А король цей був жорстокий і люто мордував усіх мешканців острова. Люди просили Мюнхгаузена стати їхнім, але він відмовився, бо не любить огірків.

МІЖ КРОКОДИЛОМ І ЛЕВОМ

Мюнхгаузен прибув на острів Цейлон. Старший син цейлонського губернатора запросив його на полювання. Барона втомило сонце, і незабаром він заблудився в лісі. На нього раптом почав іти лев, а з іншого боку – крокодил. Що робити? Позаду – лев, попереду – крокодил, ліворуч – озеро, праворуч – болото, що аж кишить отруйними зміями. Від жаху барон впав на траву і, заплющивши очі, приготувався до неминучої загибелі. І раптом він розплющив очі і побачив дивне видовище: виявляється, лев, кинувшись на нього, перелетів і вскочив просто в пащеку крокодилові. Голова одного страховиська застрягла в горлянці другого. Тоді Мюнхгаузен вбив двох звірів, а губернаторів син, що саме повернувся, привітав його з перемогою над двома лісовими велетнями.

ЗУСТРІЧ З КИТОМ

Потім барон вирушив до Америки. Недалечко від Америки їх спіткало лихо: вони наскочили на велетня-кита, що мирно дрімав на воді. Наскочивши на нього, вони розбудили його, і він так розлютився, що захопив корабель і тягав по всьому океані. На щастя, якірний ланцюг кінець кінцем перервався, і вони звільнились від кита.

Дорогою з Америки назад вони знову зустрілися з цим китом. Він був мертвий, тому йому відрізали голову, а в пащі знайшли свій якір і сорок метрів корабельного ланцюга.

Де не взялась у кораблі велика дірка. Вони потонули б, якби Мюнхгаузен не сів просто в дірку і не заткнув її своєю задньою частиною. Текти перестало, і корабель було врятовано.

У РИБ'ЯЧОМУ ЧЕРЕВІ

Через тиждень вони прибули до Італії, і Мюнхгаузен пішов на берег Середземного моря купатися. Він заплив далеко від берега, і величезна рибина проковтнула барона. Він почав ходити в середині риби, прогулюватися туди-сюди і незабаром помітив, що це їй дуже не подобається. Тоді Мюнхгаузен почав навмисно тупати ногами, стрибати й танцювати. Рибина заволатала з болю, підпливла на поверхню, і її помітили з італійського корабля, що пропливав поблизу. Моряки вбили її гарпуном, а потім витягли до себе на палубу і почали рубати. На щастя, їхні сокири не зачепили барона. Почувши людський голос із риб'ячого черева, матроси поніміли з жаху. Вони ще дужче здивувалися, коли з

риб'ячої пащі вискочив Мюнхгаузен і привітав їх люб'язним уклоном.

МОЇ ЧУДОВІ СЛУГИ

Корабель, що врятував барона, плив до столиці Туреччини. Турецький султан, дізнавшись, що прибув Мюнхгаузен, звичайно, запросив його обідати. Султан попросив барона не гаючись виїхати до Єгипту з таємним дорученням. Дорогою барон зустрів чоловіка—сорохода, чоловіка з дуже чуйними вухами, мисливця з дуже гострим зором, велетня—силача, чоловіка, що своїм диханням крутив сім вітряків. Всіх ці чоловіки за запрошенням Мюнхгаузена поїхали з ним.

КИТАЙСЬКЕ ВИНО

В Єгипті барон швидко виконав усі султанові доручення. Через тиждень він зі своїми незвичайними слугами повернувся до турецької столиці. Султан пригостив Мюнхгаузена вином, але барон сказав, що в Китаї у китайського богдыхана Фу Чана вино ще й краще. Султані барон посперечалися. Мюнхгаузен пообіцяв йому, що за годину привезе вино з Китаю. Султан сказав, що коли барон не встигне, то йому відрубують голову.

Мюнхгаузен відправив сорохода до китайської столиці, та він чомусь не повертався. Тоді барон покликав того самого, що мав гарний слух. Той приклав вухо до землі і сказав, що ледащо сороход заснув! Тоді слуга, що мав гострий зір, вистрелив у вершечок того дуба, під яким спав сороход. Жолуді, листя й гілля посипалися на сонька і збудили його.

Вино прибуло до султана і дійсно було смачнішим. Султан дозволив барону взяти з комор стільки золота, скільки здужає піднести одна людина. Барон покликав силача і забрав усе. Тоді вони побігли до моря, купили корабель і попливли геть, поки султан не схаменувся й не відняв своїх скарбів.

ГОНИТВА

Тільки-но вони відпливли від берега, як султан послав за ними навздогін увесь свій військовий флот. Та на щастя, слуга, який мав могутні ніздрі, наставивши одну ніздрю на турецький флот, а другу на свої вітрила, підняв такий страшний вітер, що весь турецький флот за одну хвилину відлетів назад у гавань.

Через день корабель Мюнхгаузена прибув до Італії.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ВЛУЧНИЙ ПОСТРІЛ

В Італії барон зажив багатієм, але спокійне, мирне життя було йому не до серця. Він зрадів, коли почув, що англійці воюють з іспанцями. Мюнхгаузен скочив на коня і помчав на поле битви. Іспанці саме облягали англійську фортецю Гібралтар; барон мерщій пробрався до обложених.

Генерал, який командував фортецею, був його добрий приятель. Стоячи на мурі Гібралтара, Мюнхгаузен бачив крізь підзорну трубу, що іспанці наводять жерло своєї гармати якраз на те місце, де вони з генералом стоять. Не гаючи й хвилини, барон

наказав, щоб на це саме місце поставили величезну гармату. Він націлив її жерло в самісіньке жерло ворожої гармати. Обидві гармати гримнули заразом. Двоє ядер стукнулися, і вороже ядро полетіло назад. Воно відірвало голову іспанському гармашеві і шістнадцятьом іспанським солдатам, збило щогли у трьох іспанських кораблів, впало на покрівлю вбогої іспанської халупи, де жила якась бабуса. Бабуса лежала горілиць і спала з роззявленим ротом. Ядро пробило покрівлю, влучило бабусі просто в рот і застрягло в її горлянці. Коли вона чхнула, ядро вилетіло вікном надвір! Он скільки лиха накоїло іспанцям їхнє ж таки ядро. А ядро англійців влучило у ворожий військовий корабель і пустило його на дно, а на кораблі було двісті іспанських матросів! Англійці виграли битву.

ОДИН СУПРОТИ ТИСЯЧІ

Незабаром Мюнхгаузен перевдягнувся іспанським священиком і, коли настала ніч, прокрався у ворожий табір. Усі триста гармат він викинув у море, а всі дерев'яні тачки, брички, вози, гарби, які тільки в таборі знайшлися, скидав на купу на майдані і запалив. Почалася страшенна пожежа. Військо налякалося і втекло, а англійці остаточно зломили ворога. Англійці були такі вдячні барону за подану допомогу, що запросили до Лондона погостювати.

ЛЮДИНА-ЯДРО

Гуляючи якомось околицями Лондона, барон дуже втомився і, шукаючи прохолодного куточка, вліз у жерло старої гармати. Та саме того дня англійці святкували його перемогу над іспанською армією і на radoщах били з усіх гармат. До гармати, в якій спав Мюнхгаузен, підійшов гармаш і вистрелив. Барон потрапив у двір якогось селянина. Впавши на м'яке сіно, він знепритомнів і так лежав три місяці.

Восени сіно подорожчало, і господар забажав продати його. Наймити обступили стіг і заходились ворухити його вилами. Від їхніх гучних голосів Мюнхгаузен опритомнів. Він видерся на вершок стогу, зірвався і впав господареві на голову, вбивши його. Та ніхто за ним не плакав, бо він був скнара.

СЕРЕД БІЛИХ ВЕДМЕДІВ

Друзі барона зраділи, коли дізналися, що він живий. Найбільше зрадів славетний мандрівник Фіппс, який саме в цей час збирався рушати в експедицію до Північного полюса. Мюнхгаузен поїхав з ним і, прибувши, помітив високу крижану гору, на якій борюкалися двоє білих ведмедів. Він вхопив рушницю і поліз туди, та посковзнувся і знепритомнів. Коли прийшов до тями, ведмідь сидів на ньому. Маленьким складаним ножиком чоловік відрізав ведмедеві три пальці на лівій нозі. Ведмідь заревів від болю, а він підбіг до рушниці і вистрелив у лютого звіра. Постріл розбудив кілька тисяч ведмедів. Вони всією юрмою посунули на Мюнхгаузена. Та він швидко зняв із вбитого ведмеда шкуру і накинув на себе. Потім почав вбивати ведмедів і забив кілька тисяч (вони ж нічого не підозрювали). Туші забрали на корабель, але їх було так багато, що вони не могли рушити. Довелося повернутися додому, ось чому капітан Фіппс так і не відкрив Північного полюса.

ДРУГА ПОДОРОЖ НА МІСЯЦЬ

Один родич барона попросив знайти країну, де живуть велетні. Мюнхгаузен погодився, спорядив корабель, і вирушив в Південний океан. Та в дорозі знялася велика буря і закинула корабель на Місяць.

На Місяці мандрівників оточили якісь превеликі чудовиська, що сиділи верхи на триголових орлах. Ці птахи у мешканців Місяця за коней. Саме тоді місячний цар вів війну з імператором Сонця.

На Місяці все набагато більше, ніж на Землі. Мухи там завбільшки з овець, кожне яблуко не менше, ніж кавун. Замість зброї у мешканців Місяця редька. Замість щитів у них гриби-мухомори. Місячні мешканці виростають просто на деревах. На гіллі ростуть величезні горіхи з незвичайно міцною шкаралущею. Коли горіхи досягнуть, їх обережно знімають з дерев і складають у льох. Як тільки цареві Місяця треба нових людей, він наказує кинути ці горіхи в окріп. Через годину горіхи лускаються, і з них вискакують готові-готовісінькі місячні люди. Цим людям не треба вчитися. Вони зразу народжуються дорослими і вже знають своє ремесло. На кожній руці у них один-однісінький палець, але працюють вони спритно. Голову свою вони носять під пахвою і, вирушаючи мандрувати, залишають її вдома, щоб вона не зіпсувалася в дорозі. Щороку в місячних мешканців нова мода на колір очей.

СИРНИЙ ОСТРІВ

Якось Мюнхгаузен вирушив у далеке плавання на великому голландському кораблі. Під час урагану розбився компас. Не знаючи шляху, вони потрапили на сирний острів. У гавані замість води було молоко. Мешканці цього острова споживали самий тільки сир! У кожного з них по три ноги. На острові було сім річок, що текли молоком, і дві річки, що текли густим і смачним пивом. А пташині гнізда там були прездоровенні.

В одному лісі Мюнхгаузен був свідком кари. Острів'яни повісили на дереві трьох чоловіків догори ногами, які повернулися з мандрів й нахабно брехали про свої пригоди. Барон відразу повернувся на корабель і відплив від чудесного острова.

КОРАБЛІ, ПОГЛИНУТІ РИБИНОЮ

Вони блукали морем без компаса, поки величезна рибина проковтнула їх разом з кораблем. У череві рибини виявилось багато кораблів. Діждавшись, поки вода спала, Мюнхгаузен з капітаном зішли з корабля погуляти. Тут вони зустріли десять тисяч моряків з усього світу. Барон подав пропозицію: зв'язати дві найвищі щогли і, як тільки рибина роззявить рота, поставити їх сторчма, щоб вона не могла стулити щелепи.

Моряки так і зробили, а тоді усі виплили з її черева. Кораблів було сімдесят п'ять. Визволившись із полону, вони визначили, що перебувають у Каспійському морі. Це дуже здивувало усіх, тому що Каспійське море закрите. Але триногий учений, якого барон прихопив на Сирному острові, пояснив, що рибина запливла в Каспійське море через якийсь підземний канал.

СУТИЧКА З ВЕДМЕДЕМ

Але тільки-но барон виліз із човна, на нього накинувся величезний ведмідь. Мюнхгаузен схопив його за передні ноги і так міцно стис їх, що ведмідь заревів з болю. Барон знав, що як тільки пустить його, ведмідь умить роздере його, і тому тримав його

три дні й три ночі, аж поки він помер з голоду. Відтоді жоден ведмідь не наважується напасти на Мюнхгаузена.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу